

Arrest

nr. 341 733 van 24 februari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VANDENBROUCKE
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de gedelegeerde van de commissaris-generaal van 18 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat D. VANDENBROUCKE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 30 mei 2024 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 4 juni 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden voordien reeds genomen in Cyprus op 30 en 31 oktober 2023 (Eurodac).

1.2. Op 20 september 2024 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid. De voogdij werd in januari 2025 van rechtswege beëindigd, omdat verzoeker de meerderjarigheid bereikte.

1.3. Op 18 september 2025 nam de gedelegeerde van de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 19 september 2025 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 04/06/2024

U werd op 25 juni 2025 op het Commissariaat-generaal gehoord van 09.18 uur tot 12.31 uur, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, Meester Dimitri VANDENBROUCKE, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, M.(...) I.(...) M.(...), verklaart de Somalische nationaliteit te hebben, praktiserend soennitisch moslim te zijn en te behoren tot de Waesyse subclan van de Abgaal-clan. U bent geboren in het dorp Burdir in Galgaduud op [...] januari 2007. Uw vader is vermoord door Al-Shabaab toen u nog klein was. Uw oudste broer S.(...) I.(...) M.(...) (CG-nr ..... en O.V.-nr .....) nam de zorg voor de familie op zich. Hij kreeg echter zelf ook problemen met Al-Shabaab. S.(...) kende de mannen die jullie vader hadden vermoord en werd door hen meermaals onder druk gezet om bij Al-Shabaab te gaan. Hij vluchtte daarom vanuit Somalië naar België, waar hij op 11 januari 2016 een asielaanvraag deed. Op 06 maart 2017 werd hem de Vluchtelingenstatus toegekend.

Na het vertrek van uw broer S.(...) verdween uw moeder tijdens gevechten in Burdir. Jullie hebben nooit meer iets van haar vernomen. U ging daarna toen u ongeveer tien jaar oud was samen met het gezin van S.(...) naar Mogadishu, waar jullie identiteitsbewijzen lieten opmaken. Vanuit Mogadishu reisden jullie legaal via Kenia naar Oeganda, waar jullie in de hoofdstad Kampala woonden als geregistreerde Somalische vluchtelingen. S.(...) kon zijn vrouw en kinderen via gezinshereniging naar België overbrengen, maar u en uw broer M.(...) kwamen niet in aanmerking. Jullie bleven in Kampala wonen, bij een vrouw die ook tot de Abgaal-clan behoort. Uw broer M.(...) besloot om terug te keren naar Somalië. U weet niet wat hij daar van plan was om te doen, en u hebt nooit nog iets van hem gehoord, ook niet onrechtstreeks.

Ook met uw broer S.(...) verloor u een tijdlang alle contact, tot zijn echtgenote belde met de vrouw bij wie u woonde in Kampala. S.(...) regelde een smokkelaar voor u om naar Europa te reizen. U reisde met een vals paspoort via Turkije naar Cyprus, waar u op 31 oktober 2023 als minderjarige een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend. Omdat uw broer in België woont, werd u vervolgens van Cyprus naar België overgebracht waar u op 30 mei 2024 bent toegekomen. U diende op 04 juni 2024 een verzoek om internationale bescherming in bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

U vreest bij terugkeer naar Somalië dat u zou worden gedood door Al-Shabaab. In ondergeschikte orde vreest u de veiligheidssituatie in Somalië.

Ter ondersteuning van uw verzoek hebt u volgende documenten neergelegd: een kopie van een Somalische geboorteakte met bijhorend identiteitsbewijs.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U bereikte immers op [...] januari 2025 de leeftijd van 18 jaar en bent sinds die datum niet meer minderjarig. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal

voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen op tal van punten lijnrecht indruisen tegen die van uw broer S.(...). Dat begint al bij jullie moeder, die volgens u verdwenen is toen ze is weggevlucht voor een gevecht in Burdir, net voordat jullie naar Oeganda gevlucht zijn en alleszins nadat S.(...) was vertrokken (CGVS, p.9,11). Volgens S.(...) was jullie moeder al lang voor zijn eigen vertrek verdwenen toen ze vee ging verkopen in Mogadishu (CGVS broer, p.7,8). U kan niet uitleggen hoe het komt dat uw broer een volstrekt andere uitleg heeft gegeven, stelt dat u heeft verteld wat u zich kan herinneren van wat u hierover hoorde en dat u hierover ook heeft gesproken met S.(...) maar dat hij u niet veel meer vertelde (CGVS, p.16).

Verder beweerde uw broer dat u na zijn vertrek bij zijn vrouw en kinderen in Galdabo woonde, een dorp op vier uur wandelen van Burdir (CGVS broer, p.4,12). U stelt dat u in Burdir en omgeving woonde tot jullie naar Mogadishu gingen (CGVS, p.5). Geconfronteerd met deze woonplaats die u zelf niet hebt vermeld, komt u niet verder dan te stellen dat Burdir en Galdabo niet ver uit elkaar liggen en dat het "kan zijn" dat jullie daar geweest zijn (CGVS, p.16). Dit is nochtans relevant omdat in Galdabo volgens uw broer heel de familie van uw moeder woont (CGVS broer, p.4). Hij vernoemt in het bijzonder jullie maternale grootmoeder en een oom met wie hij nog in contact stond (CGVS broer, p.4,7,12,15). U beweert dan weer dat u nooit de broer van uw moeder hebt ontmoet, omdat die al lang geleden is omgekomen bij een raketinslag (CGVS, p.9). De zus van uw moeder zou dan weer gestorven zijn als baby (CGVS, p.9). Volgens S.(...) is jullie maternale tante F.(...) nochtans een welvarende zakenvrouw die in Mogadishu woont (CGVS broer, p.7,13,15,19). Hierop gewezen ontkent u het bestaan van uw maternale tante, benadrukt u dat u de waarheid spreekt, en speculeert u meteen ook dat uw broer zijn asielaanvraag heeft gebaseerd op bedrieglijke verklaringen. U kan echter niet uitleggen welk voordeel uw broer eruit zou halen om een rijke maternale tante te verzinnen (CGVS, p.17).

Verder maakt u ook helemaal niet aannemelijk dat uw broer M.(...) verdwenen zou zijn nadat hij terugkeerde naar Somalië. Daarbij moet er al op gewezen worden dat de vrijwillige terugkeer van uw broer betekent dat hij geen gegronde vrees voor vervolging koesterde. Dit ondermijnt meteen uw eigen beweerde vrees. Indien uw broer kon terugkeren moet zoiets immers voor u ook mogelijk zijn. U spreekt dat echter tegen door te stellen dat jullie een andere persoonlijkheid hebben (CGVS, p.19-20). U hebt geen idee van wat M.(...) van plan geweest zou zijn na zijn terugkeer, hoewel jullie dat besproken hadden (CGVS, p.10). U hebt nooit meer iets gehoord van M.(...) en probeerde evenmin contact op te nemen met iemand in Somalië die daar meer over

zou kunnen weten (CGVS, p.11). Uw broer S.(...) heeft evenmin nog contact gehad met M.(...), maar hij vindt het maar normaal dat M.(...) zijn eigen ding doet, en hij maakt zich geen zorgen over diens verdwijning (CGVS, p.14,15). S.(...) heeft ook geen contact meer met de mensen die jullie vroeger geholpen hebben na de dood van uw vader (CGVS, p.12). Uw schoonzus heeft wel nog contact met haar familie in Somalië, maar die behoren tot een andere clan (CGVS, p.14). Op Facebook hebt u trouwens wel degelijk veel vrienden die in Somalië zeggen te wonen (CGVS, p.20) en één daarvan heeft trouwens dezelfde naam als uw broer maar daarvan zou u niet op de hoogte zijn (CGVS, p.20).

De som van al deze vaststellingen kan enkel nopen tot de conclusie dat u doelbewust en weloverwogen een goed zicht hindert op uw (familiale) netwerk.

Overigens lijkt het er ook sterk op dat u documenten achterhoudt voor het CGVS. U kan immers niet uitleggen waarom u uw documenten uit Oeganda (CGVS, p.5-6) niet kan laten zien. Uw schoonzus zou deze documenten in haar bezit gehad hebben, en u weet niet of zij deze heeft weggegooid of achtergelaten (CGVS, p.7). Indien deze documenten het verschil betekenden tussen een legaal verblijf en een illegaal verblijf waren ze nochtans belangrijk voor u. Uw beweerde onwetendheid als minderjarige over de documenten (CGVS, p.7) overtuigt niet, vooral omdat u zelf zegt dat u zelf twee keer naar Nakivale bent geweest om er uw papieren te regelen (CGVS, p.5). U staat zelf in contact met de vrouw bij wie u woonde in Kampala (CGVS, p.14) en beloofde uw best te doen om de documenten neer te leggen (CGVS, p.21). Tot op heden heeft u dat niet gedaan.

Volledigheidshalve stelt het CGVS nog vast dat u zelf verklaart dat u geen persoonlijke problemen hebt gekend in Somalië (CGVS, p.13). U stelt bij terugkeer naar Somalië te moeten vrezen voor de moordenaars van uw vader (CGVS, p.12,17,18). Uw vader zou evenwel gestorven zijn toen u nog heel klein was en u geeft geen indicatie dat u omwille van deze gebeurtenis een actuele vrees zou moeten koesteren (CGVS, p.18). S.(...) zou de personen kennen die achter deze moord zitten (CGVS, p.12) maar u kan zelf helemaal niets over hen vertellen (CGVS, p.18) en u weet niet eens of die nog leven nu (CGVS, p.18). Aan uw verklaringen over uw eigen (uitgebreide) familie kan zoals gezegd geen geloof gehecht worden en bovendien geeft u toe dat de echtgenote van S.(...) nog altijd contact houdt met haar familie in jullie herkomstregio, waardoor het niet aannemelijk is dat u zo slecht op de hoogte bent van de mensen die u zegt te vrezen.

U maakt aldus niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Dat er aan uw broer de Vluchtelingenstatus werd toegekend, betekent geenszins dat aan u dezelfde status zou moeten worden toegekend. Elk verzoek om internationale bescherming moet immers beoordeeld op zijn individuele merites. Zowel de persoonlijke omstandigheden als het asielrelaas van uw broer verschillen grondig van het uwe. Louter het feit dat uw broer in het verleden de Vluchtelingenstatus werd toegekend, betekent dus niet dat eenzelfde beslissing zou moeten worden genomen in uw geval.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een

burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst, de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië, en het netwerk waarover een verzoeker kan beschikken is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw persoonlijke omstandigheden en het netwerk waarover u bij terugkeer zou kunnen beschikken.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 25 juni 2025 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte en waarheidsgetrouwe verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over kernelementen in uw dossier. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaatgeneraal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en over welk netwerk u in feite kan beschikken. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker ontwikkelt een middel als volgt:

“1. Vooraf

Verzoeker wenst door de Raad voor Vreemdelingenbetwisting gehoord te worden. Verzoeker wenst tijdens dit verhoor onduidelijkheden die naar aanleiding van de vorige verhoren zouden gerezen zijn, recht te zetten. Verzoeker heeft de indruk dat hij misbegrepen is geworden door de beide instanties naar aanleiding van de door hem afgelegde verklaringen.

2. Verzoeker kan zich niet akkoord verklaren met de vaststelling van het Commissariaat –Generaal dat hij niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en hij niet als Vluchteling kan worden erkend en hem evenmin de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend.

3. De beslissing van het Commissariaat – Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, dd. 19.09.2025 is in strijd met de art. 2 en 3 van Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Aan de motiveringsplicht die door deze wet wordt opgelegd is niet op een voldoende wijze voldaan. Tevens schendt de beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel. De Wet van 29 juli 1991 heeft tot doelstelling de betrokkene een zodanig inzicht te verschaffen, dat zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te weren met de middelen die het recht hem of haar verschaft.

Het moge duidelijk zijn dat het Commissariaat – Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geenszins inzicht in haar motieven verschaft en geenszins haar beslissing heeft afgetoetst aan de criteria van de subsidiaire bescherming.

Minstens is er sprake van de schending van de materiële motiveringsplicht. Overeenkomstig het beginsel van de materiële motiveringsplicht moeten er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven bestaan, wat onder meer inhoudt dat die motieven steunen op werkelijke bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Dit is in casu geenszins het geval.

4. Verzoeker wijst er vooreerst op dat de verklaringen van de kandidaat-vluchtelingen een voldoende bewijs kunnen zijn van hun hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De kandidaat-vluchteling moet een poging ondernemen het relaas te staven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen. Verzoeker meent dan ook dat zij hieraan ruimschoots heel voldaan. Uit het administratief dossier en meer bepaald uit de diverse verhoorverslagen blijkt dat verzoeker met betrekking tot de door hem aangehaalde feiten steeds eenduidige en coherente verklaringen heeft afgelegd.

Verzoeker verwijst terzake naar de vaste rechtspraak in het kader van het afleggen van bedrieglijke verklaringen.

Het verzwijgen van een deel van het relaas, zelfs bedrieglijke verklaringen, volstaan op zich niet om iemand het statuut als vluchteling te weigeren.

Verzoeker verwijst in deze naar het arrest nr. 61.417 van 13 mei 2011:

[citaat]

Met betrekking tot deze vraag mbt de feitenvaststelling, ook al is het duidelijk dat het frauduleus of leugenachtig karakter van verklaringen terecht als gevolg kan hebben dat de verwerende partij de goede trouw van een asielzoeker in twijfel trekt, herhaalt de Raad haar constante rechtspraak volgens dewelke deze omstandigheid de asielinstanties er niet van ontslaat zich in fine de vraag te stellen naar het bestaan, voor de asielzoeker, van een vrees tot vervolging of een reëel risico ernstige schade te ondergaan, die voldoende zouden kunnen aangetoond, ondanks deze twijfel, op grond van zekere elementen in de zaak (eigen vertaling)

Tevens verwijst verzoeker naar § 198 en §199 Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees

[citaat]

5. Verzoeker wijst erop dat hij alles heeft verteld wat hij wist. Meer kan zij niet vertellen. Verzoeker wijst erop zo er sprake zou zijn van tegenstrijdigheden, deze tegenstrijdigheden pas gevonden kunnen worden na een minutieus vergelijken van beide verklaringen. Deze kleine tegenstrijdigheden zullen niet zwaarwichtig genoeg zijn om daaruit af te leiden dat het relaas van verzoeker weinig aannemelijk zou zijn. Verzoeker wijst er tevens op dat in zoverre er sprake is van incoherenties, quod non, deze incoherenties geenszins de kern van zijn asielrelaas raken. Zij verhinderen helemaal niet om aan dit relaas geloof te hechten.

Verzoeker ontkent ten stelligste dat hij zijn volle medewerking niet zou hebben verleend. Verzoeker heeft op geen enkele manier gepoogd om zaken te verzwijgen. Verwerende partij houdt evenmin rekening met het feit dat zaken waarover verzoeker ondervraagd werd reeds dateren van meerdere jaren terug.

Verwerende partij verwijst steeds naar de verklaringen die door de broer van verzoeker werden afgelegd.

Verzoeker wijst erop dat zijn broer reeds in 2017 erkend werd als vluchteling. Verzoeker was op dat moment amper 10 jaar oud. Het spreekt voor zich dat verzoeker dan ook heel veel zaken niet weet.

Verwerende partij baseert haar argumentatie vooral op een tante van verzoeker, met name F. Dat verzoeker hierover geen weet heeft, kan hem niet ten kwade worden geduid, gezien F. reeds in 2018 overleden is.

Verzoeker is dit pas te weten gekomen, na de beslissing van verwerende partij en overleg met zijn broer.

In zoverre verwerende partij de bloedband van verzoeker met zijn broer in twijfel blijft trekken, heeft verzoeker een DNA-analyse ondergaan. Verzoeker zal de resultaten van dit onderzoek nog voegen in de beroepsprocedure.

Al te makkelijk grijpt verwerende partij terug naar het argument dat bepaalde gebeurtenissen dermate ingrijpend zijn dat zij in geheugen gegrift zouden moeten zijn. Verzoeker werd pas na bijna 2 jaar na zijn vertrek uit Cyprus door verwerende partij ondervraagd...

Dit argument is bovendien niet wetenschappelijk onderbouwd:

Opdat de asielzoeker in staat zou zijn om zijn verhaal te vertellen aan de asielinstanties, dient hij beroep te doen op zijn autobiografisch geheugen. Het autobiografisch geheugen kan hierbij omschreven worden als "memory for a personal event". Echter, traumatische ervaringen kunnen de "opslag" en de "raadpleging" van dit autobiografisch geheugen verstoren. Zo werden ernstige wijzigingen in het autobiografisch geheugen aangetoond bij personen met depressie (gelinkt aan trauma) of PTSS.²⁹

Herinneringen voor traumatische gebeurtenissen zijn opmerkelijk verschillend van normale herinneringen. ³⁰ Zo heeft studie uitgewezen dat wanneer een persoon iets traumatisch ervaart (levensbedreigend of waarbij zijn fysieke integriteit wordt bedreigd of deze van een naaste), de herinneringen van deze ervaring van een andere aard zijn: "The characteristic of traumatic memories is that they are fragments, usually sensory impressions; they may be images, sensations, smells or emotional states. This means that when somebody is interviewed and asked about an experience that was traumatic, and has only, or largely, memories of this fragmentary type, they are unlikely to be able to produce a coherent verbal narrative, quite simply because no complete verbal narrative of their experience exists."

Dit impliceert dat wanneer de getraumatiseerde asielzoeker wordt bevraagd over een traumatische gebeurtenis – bijvoorbeeld verkrachting of foltering – hij vaak slechts fragmenten of impressies zal hebben, die mogelijk ook de gevoelens oproepen die speelden op het ogenblik van de oorspronkelijke gebeurtenis, zoals angst, schaamte, vernedering, schuld of woede.³² Onderzoek heeft uitgewezen dat, wanneer gesproken wordt over angstige of stresserende herinneringen, onderscheid dient gemaakt te worden tussen enerzijds de "centrale" details van het verhaal – datgene wat belangrijk is voor de kern van het verhaal of de emotionele inhoud van het relaas – en anderzijds de "perifere" details.³³

Hierdoor kan tunnelgeheugen optreden: geheugen dat voor de centrale details goed is maar voor de perifere details slecht. Bij het onderzoek naar verklaringen voor mogelijke discrepanties in een asielzoeker's relaas van traumatische ervaringen, hebben onderzoekers zich ook toegelegd op wat kan gebeuren bij het herhaaldelijk interviewen van personen waarbij de nadruk wordt gelegd op traumatische ervaringen.³⁴ Uit deze studie bleek dat meer dan 65% van de details verstrekt door de asielzoekers, veranderde tijdens de verschillende interview is. Voor de traumatische gebeurtenissen wijzigden de perifere details opmerkelijk in vergelijking met de centrale details. Voor veel ondervraagden was bijvoorbeeld de datum geen centraal detail. Hoe langer de tijdsspanne tussen de interviews, hoe meer de details wijzigden voor die personen met hoge PTSS scores en hoe inconsistenter aldus hun relaas. Het onderscheid tussen traumatisch en niet-traumatisch geheugen is dus een belangrijke factor die in overweging dient te worden genomen wanneer een oordeel wordt geveld over mogelijke discrepanties in het asielrelaas

6. De stukken die verzoeker in het kader van zijn beschermingsverzoek heeft voorgelegd, hebben bijgevolg betrekking op één van de kernelementen van zijn relaas. Het is dan ook van belang om kennis te hebben van de inhoud van deze documenten om een volledige en afdoende beoordeling in het kader van de Vreemdelingenwet te kunnen maken.

Uit het administratief dossier noch uit de bestreden beslissing blijkt dat deze stukken inhoudelijk werden onderzocht, laat staan beoordeeld.

Door geen inhoudelijk en dus geen daadwerkelijk onderzoek te voeren naar de voorgelegde stukken, is de verwerende partij tekort geschoten in zijn zorgvuldigheidsplicht. Verzoeker herinnert eraan dat de commissaris-generaal zijn beslissingen zorgvuldig moet voorbereiden en stoelen op een correcte en volledige beoordeling van de feiten en omstandigheden overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet (HvJ 5 september 2012, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/1, Y en Z, pt. 75-77). Hij is daardoor ten onrechte tot de conclusie gekomen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

7. Verzoeker is de mening toegedaan, dat hij in weerwil tot de beslissing van het Commissaris – Generaal wel in aanmerking komt voor het vluchtelingenstatuut. Verzoeker is dan ook de mening toegedaan dat er in casu sprake is van schending van artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève en artikels 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

8. Verzoeker is de mening toegedaan dat hem minstens het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

De Europese kwalificatie richtlijn bepaalt in z'n artikel art. 4, 5:

[citaat]

Welnu, verzoeker legde thans coherente verklaringen af, die niet in tegenstelling zijn met gekende feiten. Indien er nog enige twijfel zou bestaan over bepaalde verklaringen, is verzoeker van oordeel dat er in ieder geval genoeg elementen zijn die wijzen op de gegrondheid van de vrees, om te rechtvaardigen dat het voordeel van de twijfel hem zou profiteren.

Minstens dient vastgesteld te worden dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS een aantal verklaringen aflegde die wel degelijk aannemelijk kunnen zijn in het licht van de Ethiopische samenleving, waar corruptie welig tiert. Gelet op het klimaat in Somalië, kunnen deze verklaringen, ondanks de door verweerster opgeworpen argumentatie, niet als ongeloofwaardig bestempeld worden.

Op basis van de elementen in het administratief dossier kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in casu onmogelijk uitmaken of verzoekers asielrelaas geloofwaardig is.

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om verzoeker homoseksuele gaardheid nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd..

9. Verzoeker wijst erop dat hij meent aanspraak te kunnen maken op de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is het geval indien er "zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen"

De subsidiaire bescherming is onderverdeeld in 3 subgronden die elk een aparte categorie uitmaken met telkens een eigen interpretatie. Er is sprake van ernstige schade indien de persoon:

a) Door een rechtbank veroordeeld is tot de doodstraf of executie

b) Ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

c) Foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst dreigt te ondergaan

Verzoeker wenst in te gaan op de categorie b en c

Verzoekster wenst in te gaan op de categorie b en c

Ernstige bedreiging van haar leven of persoon riskeert als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoekster is van oordeel dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, vooreerst omdat HIRAAN als zeer gevaarlijk dient beschouwd te worden.

Artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn 2004/83/EG voorziet dat een asielzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming als er gegronde redenen zijn dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, door ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Arrest nr. C-285/12 van het Hof van Justitie (Aboubacar Diakité tegen CGVS) van 30 januari 2014 preciseert dat de term "binnenlands gewapend conflict" in het kader van subsidiaire bescherming geïnterpreteerd moet worden volgens zijn gewoontelijke betekenis in alledaagse taal: gewapende groeperingen die elkaar of militaire troepen van de Staat bevechten. De term "binnenlands gewapend conflict" moet dus niet geïnterpreteerd worden naar internationaal humanitair recht.

Volgens de Kwalificatierichtlijn kan een binnenlands gewapend conflict enkel leiden tot toekenning van subsidiaire bescherming als er gegronde redenen bestaan dat de asielzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst blootgesteld zou worden aan een reëel risico op een ernstige en individuele bedreiging van zijn leven. Het Hof meent dat er bij de beoordeling van mogelijke toekenning van subsidiaire bescherming geen bijkomende voorwaarden gesteld moeten worden, zoals bijvoorbeeld de intensiteit van het gewapend conflict, het niveau van organisatie van de gewapende troepen noch de duur van het conflict.

Verzoekster verwijst naar het richtsnoer Somalië van Asielagentschap van de Europese Unie:

We merken op dat er in Somalië geen regio's zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar de betrokken regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, punt c), ER bedoelde bedreiging zou lopen.

Met het oog op het richtsnoer worden de regio's van Somalië als volgt ingedeeld:

Gebieden waar "loutere aanwezigheid" in het gebied onvoldoende zou zijn om een reëel risico op de in artikel 15, punt c), ER bedoelde ernstige schade vast te stellen; willekeurig geweld bereikt echter een hoog niveau

en dienovereenkomstig is een lager niveau van individuele elementen vereist voor zwaarwegende gronden om aan te nemen dat een burger die is teruggekeerd naar het grondgebied, een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bedoeld in artikel 15, punt c), ER.

Dit omvat de regio's Bay, Banaadir/Mogadishu, Hiiraan, Midden-Shabelle, Neder-Juba en Neder-Shabelle. Louter aanwezigheid zou als voldoende worden beschouwd om een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15, punt c), ER vast te stellen.

Gebieden waar willekeurig geweld plaatsvindt, maar niet op een hoog niveau en waar dienovereenkomstig een hoger niveau van individuele elementen vereist is voor zwaarwegende gronden om aan te nemen dat een burger die is teruggekeerd naar het gebied een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 15, punt c), ER.

Dit omvat de regio's Bakool, Bari, Galgaduud, Gedo, Midden-Juba en Mudug.

Gebieden waar er over het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk getroffen wordt zoals bedoeld in artikel 15, punt c), ER.

Dit omvat de regio's Awdal, Nugaal, Sanaag, Sool, Togdheer en Woqooyi Galbeed.

Gelet op zijn afkomst uit Galgaduud, dient aan verzoeker de subsidiaire bescherming worden toegekend.

Verzoeker wijst erop dat zijn broer erkend werd als vluchteling. Het spreekt voor zich dat hij als broer van een erkend vluchteling een specifiek profiel heeft en hierdoor als burger een reëel risico loopt om persoonlijk getroffen wordt zoals bedoeld in artikel 15, punt c), ER.

Verzoekster wijst erop dat er geen twijfels meer kunnen bestaan over haar woonplaats en de datum van vertrek uit Somalië.

Ondergeschiedt wijst verzoekster op het volgende:

Twijfels over de woonplaats en de datum van vertrek uit Somalië zijn vaak maar een louter vermoeden dat voortvloeit uit het verhoor door de verwerende partij, en niet rechtstreeks uit bewijselementen. Uit een eerste vermoeden een tweede afleiden, namelijk de mogelijkheid dat de aanvragers reëel verblijfsalternatief hebben in een derde land, is een argument dat niet kan worden opgenomen in de wet.

Dit argument werd ook al veroordeeld door het Hof van Cassatie in een dossier met soortgelijk probleem: de vaststelling van het statuut van staatloosheid van een Palestijnse vluchteling en de vraag of de bescherming van UNRWA werd stopgezet (vraag over mogelijke heropneming in Libanon...): „(il ne paraît pas exclu que (...) le demandeur bénéficie actuellement de l'aide de l'U.N.R.W.A. et demeure, partant, soumis à la clause d'exclusion précitée), l'arrêt, qui déduit cette conséquence d'un fait qu'il considère comme « n'étant pas exclu », et donc incertain, déduit ainsi le fait recherché d'un fait incertain et méconnaît, partant, la règle que la preuve par présomption ne peut se fonder que sur des faits certains (violation des articles 1349 et 1353 du Code civil). (Cass 22 januari 2009 C.06.0427.F.)

(c) Foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst dreigt te ondergaan

De verwijdering van een vreemdeling door een contracterende staat kan, in voorkomend geval, een probleem opleveren in het licht van art. 3 E.V.R.M. wanneer er ernstige en bewezen redenen zijn om te geloven dat de betrokkene, indien men hem uitwijst naar het land van bestemming, er een daadwerkelijk risico loopt om te worden onderworpen aan een onmenselijke of vernederende behandeling. De bescherming die in dit opzicht wordt verzekerd door art. 3 E.V.R.M. is ruimer dan die welke wordt voorzien door het Internationaal Verdrag van Genève 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen. De door art. 3 E.V.R.M. geboden bescherming heeft ook een absoluut karakter en lijdt geen enkele uitzondering (R.v.St. nr. 97.536, 6 juli 2001 <http://www.raadvst-consetat.be> (6 april 2002); Rev. dr. étr. 2001, 469, noot -).

Verzoeker wijst erop dat hij ingeval van terugkeer het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM). Indien verzoeker teruggewezen zou worden naar Somalië zal dit tevens een zodanige psychologische ontredering teweegbrengen bij hem. Een gedwongen terugkeer zal in dit geval overeenstemmen met een behandeling die door art. 3 E.V.R.M. verboden is.”

3.1.2. In een aanvullende nota van 6 januari 2026 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het UNHCR-rapport, “*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*” van september 2022;
- het EUAA-rapport, “*Country Guidance: Somalia*” van oktober 2025;
- het EUAA-rapport, “*Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*” van mei 2025;
- het EUAA-rapport, “*Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*” van 13 augustus 2025;
- de COI Focus “*Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)*”;
- de COI Focus “*Somalië. Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid-en Centraal-Somalië van 24 mei 2022 (update)*”.

3.1.3. In een aanvullende nota van 8 januari 2026 legt verzoeker een DNA-test neer om de band met zijn broer te bewijzen.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. De bestreden beslissing oordeelde aldus terecht dat verzoeker, wegens de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen, geen zicht geeft op zijn netwerk en herkomst. Daarnaast is verzoeker op zijn 9 jaar uit Somalië vertrokken (DVZ-verklaring, stuk 7, punt 10), heeft hij sindsdien in Oeganda gewoond, en maakt hij niet aannemelijk dat hij actueel persoonlijke problemen heeft in Somalië.

Verzoeker moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Aldus blijven de volgende motieven van de bestreden beslissing, waartegen verzoeker geen dienstig verweer voert, onverminderd overeind:

“Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen op tal van punten lijnrecht indruisen tegen die van uw broer S(...). Dat begint al bij jullie moeder, die volgens u verdwenen is toen ze is weggevlucht voor een gevecht in Burdir, net voordat jullie naar Oeganda gevlucht zijn en alleszins nadat S(...) was vertrokken (CGVS, p.9,11). Volgens S(...) was jullie moeder al lang voor zijn eigen vertrek verdwenen toen ze vee ging verkopen in Mogadishu (CGVS broer, p.7,8). U kan niet uitleggen hoe het komt dat uw broer een volstrekt andere uitleg heeft gegeven, stelt dat u heeft verteld wat u zich kan herinneren van wat u hierover hoorde en dat u hierover ook heeft gesproken met S(...) maar dat hij u niet veel meer vertelde (CGVS, p.16).

Verder beweerde uw broer dat u na zijn vertrek bij zijn vrouw en kinderen in Ghaladabo woonde, een dorp op vier uur wandelen van Burdir (CGVS broer, p.4,12). U stelt dat u in Burdir en omgeving woonde tot jullie naar Mogadishu gingen (CGVS, p.5). Geconfronteerd met deze woonplaats die u zelf niet hebt vermeld, komt u niet verder dan te stellen dat Burdir en Galdhabo niet ver uit elkaar liggen en dat het “kan zijn” dat jullie daar geweest zijn (CGVS, p.16). Dit is nochtans relevant omdat in Ghaladabo volgens uw broer heel de familie van uw moeder woont (CGVS broer, p.4). Hij vernoemt in het bijzonder jullie maternale grootmoeder en een oom met wie hij nog in contact stond (CGVS broer, p.4,7,12,15). U beweert dan weer dat u nooit de broer van uw moeder hebt ontmoet, omdat die al lang geleden is omgekomen bij een raketinslag (CGVS, p.9). De zus van uw moeder zou dan weer gestorven zijn als baby (CGVS, p.9). Volgens S(...) is jullie maternale tante F(...) nochtans een welvarende zakenvrouw die in Mogadishu woont (CGVS broer, p.7,13,15,19). Hierop gewezen ontkent u het bestaan van uw maternale tante, benadrukt u dat u de waarheid spreekt, en speculeert u meteen ook dat uw broer zijn asielaanvraag heeft gebaseerd op bedrieglijke verklaringen. U kan echter niet uitleggen welk voordeel uw broer eruit zou halen om een rijke maternale tante te verzinnen (CGVS, p.17).

Verder maakt u ook helemaal niet aannemelijk dat uw broer M(...) verdwenen zou zijn nadat hij terugkeerde naar Somalië. Daarbij moet er al op gewezen worden dat de vrijwillige terugkeer van uw broer betekent dat hij geen gegronde vrees voor vervolging koesterde. Dit ondermijnt meteen uw eigen beweerde vrees. Indien uw broer kon terugkeren moet zoiets immers voor u ook mogelijk zijn. U spreekt dat echter tegen door te stellen dat jullie een andere persoonlijkheid hebben (CGVS, p.19-20). U hebt geen idee van wat M(...) van plan

geweest zou zijn na zijn terugkeer, hoewel jullie dat besproken hadden (CGVS, p.10). U hebt nooit meer iets gehoord van M.(...) en probeerde evenmin contact op te nemen met iemand in Somalië die daar meer over zou kunnen weten (CGVS, p.11). Uw broer S.(...) heeft evenmin nog contact gehad met M.(...), maar hij vindt het maar normaal dat M.(...) zijn eigen ding doet, en hij maakt zich geen zorgen over diens verdwijning (CGVS, p.14,15). S.(...) heeft ook geen contact meer met de mensen die jullie vroeger geholpen hebben na de dood van uw vader (CGVS, p.12). Uw schoonzus heeft wel nog contact met haar familie in Somalië, maar die behoren tot een andere clan (CGVS, p.14). Op Facebook hebt u trouwens wel degelijk veel vrienden die in Somalië zeggen te wonen (CGVS, p.20) en één daarvan heeft trouwens dezelfde naam als uw broer maar daarvan zou u niet op de hoogte zijn (CGVS, p.20).

De som van al deze vaststellingen kan enkel nopen tot de conclusie dat u doelbewust en weloverwogen een goed zicht hindert op uw (familiale) netwerk.

Overigens lijkt het er ook sterk op dat u documenten achterhoudt voor het CGVS. U kan immers niet uitleggen waarom u uw documenten uit Oeganda (CGVS, p.5-6) niet kan laten zien. Uw schoonzus zou deze documenten in haar bezit gehad hebben, en u weet niet of zij deze heeft weggegooid of achtergelaten (CGVS, p.7). Indien deze documenten het verschil betekenden tussen een legaal verblijf en een illegaal verblijf waren ze nochtans belangrijk voor u. Uw beweerde onwetendheid als minderjarige over de documenten (CGVS, p.7) overtuigt niet, vooral omdat u zelf zegt dat u zelf twee keer naar Nakivale bent geweest om er uw papieren te regelen (CGVS, p.5). U staat zelf in contact met de vrouw bij wie u woonde in Kampala (CGVS, p.14) en beloofde uw best te doen om de documenten neer te leggen (CGVS, p.21). Tot op heden heeft u dat niet gedaan.

Volledigheidshalve stelt het CGVS nog vast dat u zelf verklaart dat u geen persoonlijke problemen hebt gekend in Somalië (CGVS, p.13). U stelt bij terugkeer naar Somalië te moeten vrezen voor de moordenaars van uw vader (CGVS, p.12,17,18). Uw vader zou evenwel gestorven zijn toen u nog heel klein was en u geeft geen indicatie dat u omwille van deze gebeurtenis een actuele vrees zou moeten koesteren (CGVS, p.18). S.(...) zou de personen kennen die achter deze moord zitten (CGVS, p.12) maar u kan zelf helemaal niets over hen vertellen (CGVS, p.18) en u weet niet eens of die nog leven nu (CGVS, p.18). Aan uw verklaringen over uw eigen (uitgebreide) familie kan zoals gezegd geen geloof gehecht worden en bovendien geeft u toe dat de echtgenote van S.(...) nog altijd contact houdt met haar familie in jullie herkomstregio, waardoor het niet aannemelijk is dat u zo slecht op de hoogte bent van de mensen die u zegt te vrezen.

U maakt aldus niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Dat er aan uw broer de Vluchtelingenstatus werd toegekend, betekent geenszins dat aan u dezelfde status zou moeten worden toegekend. Elk verzoek om internationale bescherming moet immers beoordeeld op zijn individuele merites. Zowel de persoonlijke omstandigheden als het asielrelaas van uw broer verschillen grondig van het uwe. Louter het feit dat uw broer in het verleden de Vluchtelingenstatus werd toegekend, betekent dus niet dat eenzelfde beslissing zou moeten worden genomen in uw geval."

De uitleg dat verzoeker pas na de bestreden beslissing, op basis van diens broers bijkomende verklaringen, te weten kwam dat zijn tante F. in 2018 zou zijn overleden, is slechts exemplarisch voor verzoekers ongeloofwaardige verklaringen. Zelfs indien zou moeten worden aangenomen dat verzoeker niet op de hoogte was van deze tante F., heeft dit slechts betrekking op een aspect van de verklaringen van verzoeker en laat dit de overige omstandige motivering ongemoeid dat verzoekers verklaringen grondig verschillen van die van zijn broer.

Dat verzoeker bijna twee jaar na zijn vertrek uit Cyprus bij het CGVS werd ondervraagd, verschoont verzoekers verklaringen niet, gelet op bovenstaande vaststellingen die aantonen dat zijn verklaringen dermate tegenstrijdig zijn met de verklaringen van zijn broer.

De DNA-test die verzoeker in zijn aanvullende nota neerlegt doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangezien de bloedband tussen verzoeker en zijn broer niet werd betwist in de bestreden beslissing.

Tot slot wijst de Raad erop dat verzoeker nergens eerder gewag heeft gemaakt van een mogelijke homoseksualiteit, wat wijst op een materiële vergissing in het verzoekschrift.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker geen duidelijk zicht heeft geboden op waar hij voor zijn aankomst in België leefde, alsook geen duidelijk zicht biedt op zijn familiaal netwerk, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van Galgaduud, Somalië.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP